

بسمه تعالی

جلسه چهارم استاد حسینی ۲۰ اسفند ۱۴۰۲

بچه‌ها در عصر رسانه و در استفاده از رسانه‌ها خیلی از ما جلوترن. اصلاً هرچی ما اینجا هر چقدر برنامه بچینیم و برای خودمون نقشه داشته باشیم، وقت خونه میریم اون رو با یک جمله شاید بتونن خنثی کنن. ما با رسانه‌هایی مثل تلویزیون و رادیو بزرگ شدیم و الان یه دفع افتادیم در اقیانوس اینترنت و فناوری.

چجوری به ما گفتن چه کاری خوبه، چه کاری بده و بر اساس چی بوده؟ ما یه جوری بزرگ شدیم و اخلاقیات در وجودمان شکل گرفته که به ما میگفتن شما نم‌یدانید و ما همه چیز دانیم، ما چون مادریم، چون پدریم، چون مرجع قدرتیم و ریشمونو سفید کردیم موهامون رو سفید کردیم ما میدانیم و شما نمیدانیم و بنابراین آنچه که به عنوان خوب و بد به عنوان خیر و شر به ما آموزش میدادن بر اساس همین بوده.

بنابراین میخوام اینو خدمتون بگم خیلی از بایدها و نبایدهایی که الان ما در ذهنمون و در فکرمون هست اولاً اینا باید و نبایدهای درستی نیست یعنی ملاک خیر و شر و اخلاق نیست.

یه اخلاق دیگه اخلاقی بود که مبتنی بر ترس بود. که سعی می‌کردند افراد را با ترساندن از کاری نهی کنند. که اینا واقعاً مبتنی بر ترس بود. ریشه علمی نداشت. الان هم خیلی مواقعی میگن اینا ریشه علمی نداره و علم ثابت نکرده اینا رو. یعنی در مقام قدرت میگفتن چون من دارم خرج این زندگی رو میدم، چون من پول دارم.

یعنی اون که مثلاً کدخدا بوده یا یه شخصی که پول دستش بوده و بقیه باید پول از اون میگرفتن. حرف اون کدخدا یا حرف اون بابای خانواده و حرف اون کسی که بزرگتر بوده به قول خودشون پول تو دستش بوده و زور داشته یه حرف اخلاقی و هرچی اون میگه باید انجام میدهند.

کسی در مقام دانابودن اگر صحبت هاش مبتنی بر پژوهش و مبتنی بر علم نباشه یعنی با علم اثبات نشده باشه رو ما نمیپذیریم و جوون ما هم نمیپذیره. نوجوان‌ها و جوان‌های اثر دیجیتال کسانی هستند که اگر تونستیم برپایی علم و مسائل اثبات شده با هاشون صحبت کنیم گفتگو کنیم، خب اونا میپذیرند و گرنه نمیپذیرند.

اولاً باید از یک موضع برابر با هم صحبت کنیم نه اینکه من میدونم تو نمیدونی. فرض برای اینه که من یه سری مسائل رو میدونم شمای نوجوان شمای جوان یه سری مسائل رو میدونی اونایی که شما بلدین مطرح میکنین من گوش میکنم اونایی که من بلدم مطرح میکنم شما گوش میکنید یه سری‌ها رو باز نه من میدونم نه شما میدونید به کارشناس مراجعه میکنیم. اگر بنامون برای مسائل اخلاقی برگفتگو باشه دیگه خیلی از مسائل حل شده است. قبلاً که اصلاً گفتگو نبود ولی الان این جوری نیست الان یه بچه یک ساله هم که باشه شما باید بشینید باهاش گفتگو کنید و موقع گفتگو باید این طور باشه که ما میخواییم نتیجه گفتگون برد برد باشه. ما باید بیشتر کنار نوجوان‌هامون بشینیم و بروز باشیم، ازشون پرسیم و یاد بگیریم در مورد بایدها و نبایدها هم با همدیگر صحبت کنیم اگر قرار باشیم ما مثل قبلاً و از موضع بالا به بچه‌ها نگاه کنیم و بگیم شما نمیدونیم و ما میدونیم، ما شکست خوردیم. اگر نه، بنامون برگفتگو باشه و در گفتگویی که انجام میدیم تأمل و تحمل باشه برنده هستیم.

نتایج گفتگومون هم برابر باشه یعنی یه کار کنیم بچه هم احساس شکست نکنه.

گاهی اوقات نگران این هستیم که اونا وقتی اطلاعات از طریق رسانه ها در اختیارشونه موجودات گستاخی میشن، نه اشتباه میکنیم اتفاقاً چون دسترسی به اطلاعات آزاد دارن وقتی میگردن آزادانه انتخاب میکنن و انجام میدن معمولاً اخلاقی تر و درست تر انتخاب میکنن مگر اینکه ما به اندازه کافی به اونا اطلاعات نداده باشیم.

آیا تا حالا اونا به شما قانونی رو گفتن؟ مثلاً گفتن مامان چه عکسایی رو از ما اجازه دارین شما بذارین توی فضای مجازی حالا به عنوان پروفایلتون.

بعضی مواقع بچه ها دوست ندارن که پدر مادر از عکس اون را استفاده کنن و در آینده مطمئن باشید بچه ها از عکس هاشون و فیلم هاشون که در فضای مجازی آپلود میشه در آینده ناراضی می شوند مثلاً یه شیرین کاری کرده مادر همان را میاد آپلود میکنه میداره مثلاً تو اون صفحه شخصی خودش شاید در آینده این بچه از همون عکس شرمنده باشه و بگه چرا اونو گذاشتی؟ مثلاً دوست من هنوز اونو ذخیره کرده، دایی هنوز بعد سالها اون را به من نشون میده من دوست نداشتم عکس من را به اشتراک بذاری دوست نداشتم اصلاً اینستا بذاری و من میگم آینده قطعاً اینجوری خواهد شد و این بچه ها شکایت میکنن از ماها که چرا از عکس ما استفاده کردی. ببینید دلایل خاص خودشون رو دارن شاید یه سری چیزا از نظر ما ایرادی نداشته باشه ولی از نظر اون بچه چرا و دوست نداره قضاوتش کنن.

مثلاً دخترمون که مثلاً دوتا جوش روی صورتش داره و ما عکس و فیلمشو به اشتراک میداریم دوست نداره جوشاشو ببینن. روی این موضوع کارشناسان خیلی حرف دارن و میگن بهتره نذارین و خیلی از خانواده هایی که حالا رشد یافته هستن اینو قرارداد می کنن با همدیگه همون اول که هیچ عکسی از بچه هامون نمی گذاریم اگر هم قراره عکسی گذاشته بشه فقط عکس خودمان از خودمان.

پایان مبحث

جلسه چهارم استاد حسینی

۱۴۰۲/۱۲/۲۰